

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 815/08
12.02.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Слађане Накић-Момировић, Споменке Зарић, Љубице Милутиновић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду, Гж. 12275/07 од 17.10.2007. године, у седници већа од 12.2.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 12275/07 од 17.10.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду П. 988/04 од 8.3.2007. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је непуноважно усмено завештање сада пок. ПП, бив. из __, проглашено пред Четвртим општинским судом у Београду 15.11.1999. године у оставинском поступку О. 2301/99. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.200,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж. 12275/07 од 17.10.2007. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде законски заступник тужиоца благовремено је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из става 2. тачка 12. истог члана, на коју ревизија неосновано указује, будући да је побијана пресуда јасна, разумљива и садржи разлоге о битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, сада пок. ПП примљена је 24.9.1999. године у болницу због __, због чега је оперисана. Због постоперативних компликација, 17.10. исте године она је обавештена да ће сутрадан бити поновно оперисана. Тога дана у болници су је посетиле три пријатељице, којима је изјавила своју последњу вољу да сву своју имовину оставља туженом. Оставиља је преминула 22.10.1999. године. Сведоци усменог тестаментa су 27.10.1999. године сачинили заједничку писмену изјаву. Оставиља је са туженим била у блиским односима, имала је намеру да са њим закључи уговор о доживотном издржавању, и затражила сагласност Министарства финансија, коју није добила до смрти. Налазом и мишљењем вештака утврђено је да је обољење због кога је оставиља у два наврата оперисана било акутне природе, на дан сачињавања усменог тестаментa била је веома забринута и узнемирена због предстојеће операције, за коју је тога дана и сазнала.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је непуноважно усмено завештање оставиље проглашено пред Четвртим општинским судом у Београду дана 15.11.1999. године у оставинском поступку О.2301/99.

Према члану 110. став 1. Закона о наслеђивању, завешталац може последњу вољу усмено изрећи пред три истовремено присутна сведока, ако због изузетних прилика не може сачинити писмено завештање.

У конкретном случају, испуњени су кумулативни услови за пуноважност усменог завештања предвиђени наведеном законском одредбом. Наиме, у моменту давања изјаве последње воље на страни сада пок. ПП постојале су изузетне прилике, будући да је оболела од акутне болести те да је након прве операције дошло до тешког погоршања њеног здравственог стања, што ју је довело у ситуацију да није у могућности да сачини писмено завештање, како због тешког психофизичког стања у коме се налазила пре друге операције, тако и због тога што због катаракте није могла да пише, што су потврдили сведоци, а што није искључио и вештак офтамолог. Изјава последње воље дата је пред три истовремено присутна сведока, који су писмено саставили завештаочеву изјаву, у смислу члана 111. Закона о наслеђивању. Стога је нижестепеним пресудама тужбени захтев тужиоца правилно одбијен као неоснован, а ревизијом се

неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

љм